

Peter Huchel,
Wilde Kastanie

Nicht eßbar, doch voll braunem Knallen,
wenn sie die Magd ins Feuer drückt,
die liebste Beere wohl von allen,
nach der das Kind im Herbst sich bückt:
sie hängt in rauher Stachelschale
und unterm breiten Blättestern,
zun groß für eine Amselkralle
und für die kleine Hand zu fern.

Doch wenn der Sturm der roten Blätter
bis in die alten Wipfel stößt,
im raschelnden Oktoberwetter
die Spinne aus dem Netz sich löst,
dann springen braun Kastanienbälle
von allen Ästen der Allee,
sie rollen von des Windes Kelle
getrieben hin auf der Chaussee.

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas PETER HUCHEL (*1903-04-03 – †1981-04-30).

Arg-284-577 (2005-02-12 23:29:26)

Peter Huchel,
Sovaĝa kaštano
tradukita de Manfredo Ratislavo

Ĝi ne mangelas, sed ĝi knalas,
se oni enfajrigas ĝin;
aŭtune, kiam ĝi defalas,
infanoj por ĝi klinas sin.
Ĝi pendas en pikila ŝelo,
tro fore por malgranda man',
sirmite sub folia stelo,
ne povas pluki ĝin infan'.

Sed kiam en aŭtun-vetero
ŝtorm' skuas arbojn ĝis kulmin',
kaj araneoj tra l' aero
de l' vento forportigas sin,
eksaltas pilkoj de kaštano
de ĉiuj branĉoj de l' ale',
pelite de la venta mano
ruligas jen sur la ŝose'.

Traduko de la Germana poemo “Wilde Kastanie” de PETER HUCHEL (*1903-04-03 – †1981-04-30) en Esperanton de MANFREDO RATISLAVO (Manfred Retzlaff, Stettiner Str. 16, D-59302 Oelde, Germanio, *1938-11-04) en 2004-06-02.

MR-420-1a / Arg-284-578 (2005-02-12 23:29:16)